

Mİ'RAC'DAN BİR SAHNE*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidînâ muhammedin ve âlihî ve sahibihî ve men tebiahû biihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Muhterem kardeşlerim!

Allah'ın selâmı rahmeti, bereketi, ihsanı ve ikramı dünyada ve âhirette cümlenize nasib ve müyesser olsun... Rabbimiz Teâlâ ve Tekaddes Hazretleri ibadetlerimizi, taatlerimizi kabul eylesin...

İslâm'ın terbiyesi çok güzel! Biz o İslâmî terbiyeyi öğrensek, tam güzel müslümanlar olsak, bu Avustralyalılar bizi uzaktan görünce müslüman olurlar. Nurumuzdan gözleri parlayacak, müslüman olacaklar.

Biz çok kusurluyuz da, bu adamlar onun için İslâm'ın güzelliğini anlayamıyorlar. İslâm çok güzel de, biz yasaklı bir zaman geçmiş olduğu için; ulemâ asılmış, kesilmiş, öldürülmüş, olduğu için, İslâm'ın aslını öğretecek insan azaldığı için öğrenememiştir. O terbiyeleri biz alamamışız. Yoksa İslâm çok güzel, her şeyi güzel!

Mi'rac'la ilgili hadis-i şerifte, Peygamber SAS Efendimiz en yakın semâya vardıklarını şöyle anlatıyor:

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

فَحُمِلْتُ عَلَيْهِ فَانْطَلَقَ بِي جِبْرِيلُ حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ
الدُّنْيَا فَاسْتَفْتَحَ فَقِيلَ مَنْ هَذَا قَالَ جِبْرِيلُ قِيلَ
وَمَنْ مَعَكَ قَالَ مُحَمَّدٌ قِيلَ وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ قَالَ نَعَمْ
قِيلَ مَرْحَبًا بِهِ فَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ فَفَتَحَ

(*Fehumiltü aleyhi*) Ben Burağa bindirildim.
(*Fentaleka bî cibrîlü, hattâ ete's-semâe'd-
dünyâ*) Cebrâil beni onu üstüne bindirdikten
sonra yanımda aldı, götürdü, nihayet en yakın
semâya geldik...”

(*Es-semâe'd-dünyâ*) En yakın semâ demektir,
Dünya semâsı demek değildir. Arapça bilenlere
burada kısa bir açıklama yapayım. Bazıları öyle
yanlış tercümeler yapıyorlar.

“En yakın semâya Cebrâil’le geldim.
(*Festefteha*) Semânın açılmasını istedi...”

Cebrâil AS’la Peygamberimiz geldiler, en yakın
semânın kapısına... Demek ki geçiş yok, kapısı
var. Birinci semâda kapısının açılması istedi
Cebrâil AS.

(*Fekîle: Men hâzâ?*) Denildi ki:

“—Kim o?”

Hani kapı vurulunca, içerden denilir ya “Kim
o?” diye.

(*Kâle: Cibrîl*) Cebrâil dedi ki:

“—Cebrâil”

Ben Cebrâilim demek istiyor yâni. (*Kîle: Ve men
meake?*) Yine oradan Cebrâil’e soruldu:

“—Peki, seni yanındaki kim?”

Tabii soran birinci semânın, yâni en yakın semânın kapısını bekçisi olan melek... Bu semânın kapıları nedir, nasıldır? Melekler nasıldır? Görmeyen bilmez, anlamağa çalışın, o kadar...

“—Yanındaki kim?”

(*Kàle: Muhammedün*) Cebrâil dedi ki:

“—Muhammed, yanımdaki de...”

(*Kîle: Ve kad ürsile ileyhi*)

“—Ona davet gönderildi mi, gelmesine, geçmesine müsâade var mı?”

(*Kàle: Neam*) Cebrâil AS: “Evet.” dedi.

(*Kîle: Merhaben bihî*) Melek o zaman:

“—Ona selâm olsun, merhaba!..” dedi.

Merhaba, hoş geldin, sefâ geldin mânâsına, Arapça bir tâbir...

(*Feni'mel-mecîü câe*) Yâni: “Ne hoş bir gelişle geldi.” Hoş geldi, sefa geldi demek yâni...

(*Fefütiha*) “Semânın kapısı açıldı.

Muhterem kardeşlerim!

Hoş geldi, sefa geldi demek yâni... (*Fefütiha*) “Semânın kapısı açıldı.

Melek Cebrail AS, yanındaki Hz. Muhammed Aleyhi's-salâtü ve's-selâm, sema-i dünyaya geliyorlar. “Kim o?” deniliyor. Hemen, “Buyur!” denmiyor. Demek ki iş ne kadar ciddi, ne kadar önemli!

Başka hadis-i şeriflerden biliyoruz ki; kulların yaptığı ameller de semadan semaya kolay geçmiyor. Vazifeli melek bazen:

“–Ne bu böyle?” dermiş.

“–Ahmed’in, Hasan’ın, Ali’nin, Veli’nin namazı...”

“–Götürün bunu, o herifin yüzüne çalın! O gıybet yapardı, onun amelini buradan geçirmem. O riyakârdı, onun amelini buradan geçirmem. O kibirliydi, buradan geçirmem...”

Her semanın vazifeli meleği var. Bazı şeyleri geçirmiyor. Yani ameller bile geçmiyor. İbadetlerin, taatlerin kabulü için tabii

yukarıya gidecek. Yukarıya bırakmıyorlar. Melekler bırakmıyor.

“–Götür bunu, yüzüne çal bu herifin! Buradan geçmeye layık değil ki ameli! Gıybet ediyordu. Ücub sahibiydi, kibir sahibiydi...” diye kötü huyları dolayısıyla geçirmezler.

Bu iş çok ciddi! Allah bize her şeyimizi güzel yapmayı nasib etsin...

Çünkü öyle beşere kolay mı semaları geçip birinci semanın sonuna varmak, ikinci sema tarafına geçmek kolay mı?

Melek soruyor:

“–Allah-u Teâlâ müsaade etti mi?”

“–Etti.”

“–İzin verdi mi, davet oldu mu?” “–Oldu.”

“–O zaman buyursun. Ona merhabalar olsun, hoş geldi” dedi. Onun üzerine sema kapısı açılıyor.

Semanın kapısı başka ne zaman açılır? Hadis-i şeriflerden biliyoruz ki Ramazan'da açılıyor. Ramazan'da semaların kapıları açılıyor. O zaman bu teşrifâta lüzum kalmıyor. Onun için Ramazan'da yapılan ibadetler kıymetli oluyor kardeşlerim. Ramazan'da ibadetler çıkıyor, kabul oluyor, yani geçiyor. O zaman semalar açık; gümrük yok, kontrol yok, şunu yok bunu yok, geçip gidiyor.

فَلَمَّا خَلَصْتُ فَإِذَا فِيهَا آدَمُ فَقَالَ هَذَا أَبُوكَ آدَمُ
فَسَلِّمْ عَلَيْهِ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ السَّلَامَ ثُمَّ قَالَ
مَرْحَبًا بِالْإِبْنِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ

(*Felemmâ halastü feizâ fîhâ âdem*) Kapı açılınca, oradan geçince bir de baktım ki...” diyor Peygamber Efendimiz; “Karşımda Âdem atamız AS...” Ebü'l-beşer, insanlığın babası Hz. Âdem atamızı gördü, birinci semânın kapısı açılınca... (*Fekâle:*) Cebrâil diyor ki:

“—(*Hâzâ ebûke âdemü*) Bu senin ceddin, baban Âdem!”

Yâni, insanların hepsinin babası olduğu için, “Bu senin baban Âdem” diyor, Peygamber Efendimiz’e...

(*Fesellim aleyhi*) “Ona selâm ver!” (*Fesellemtü aleyhi feredde’sselâm*) “Ben Âdem AS’a selâm verdim, o da selâmımı aldı. (*Sümme kâle*) Sonra dedi ki Peygamber Efendimiz’e:

“—(Merhaben bi’l-ibni’s-sàlih, ve’n-nebiyyi’s-sàlih) Ey sàlih Peygamber, sana merhaba olsun; ey sàlih evlat, oğul, sana merhaba olsun!..” diye “Merhaba!” dedi Peygamber Efendimiz’e, Âdem Atamız AS...

Başka hadis-i şeriflerden biliyoruz ki Peygamber SAS Efendimiz anlatıyor:

Âdem AS sağına bakarken gülermiş, soluna bakarken ağlarmış. Niye sağına bakarken gülermiş? Ehli cennet olan evlatlarını görürmüş. “Bunlar cennetlik evlatlarım!” diye sevinir, gülermiş. Soluna baktığı zaman da cehenneme giren ehl-i cehennem evlatlarını görürmüş, üzülürmüş.

ثُمَّ صَعِدَ بِي حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الثَّانِيَةَ فَاسْتَفْتَحَ
قِيلَ مَنْ هَذَا

(Sümme saide bî, hattâ ete’s-semâe’s-sâniyete) “Sonra Cebrail AS tekrar yükseltti, ikinci semaya gelinceye kadar...”

Onun yanındaki konuşmaları daha geniş de, bu hadis-i şerifte bu kadar böyle anlatılmış. İkinci semaya geldiği ifade ediliyor.

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi, Peygamber Efendimiz’e has ümmet eylesin... Âdem Atamız’a lâyük evlat eylesin... Bu semaları geçerek cennât-i âliyâta duhûlü nasib eylesin. Her zaman dualarda söylüyoruz ama bu işin nasıl zor olduğunu bu hadis-i şeriften biraz anlamışsınızdır. Allah yardımcımız olsun.

Fâtiha-i şerife mea'l-besmele!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

14. 03. 1988 - Avustralya

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

